

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 3 frt — kr.
Félévre . . . 1 „ 50 „
Negyedévre . . . — „ 75 „
Egyes szám ára 6 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.

hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

(Népies kiadás.)

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratok vissza nem adat-
nak.

Hirdetések

a kiadóhivatalban vétetnek
föl.

Megjelen vasárnaponként

Közállapotaink.

(* *) Megnehezült az idők járása föltűntünk, és napról-napra jobban érezzük az előszelét azoknak az óriási bonyodalmaknak, melyekre el kell készülnünk, mert hazánk ügyeinek vezetése a legképtelenebb emberek kezeiben van. Valóságos csüggedés vesz erőt minden hazafias érzésű magyar emberen, ha figyelemmel olvassa azokat a tárgyalásokat, a melyek a képviselőházban most folynak.

Üres szalmacséplésnek lehet nevezni különösen most a honvédelmi vitát, a mi-
ben ellenzékeink ugyiszólván keztyüs kézzel vesznek részt; pedig hiába, az a röhögő többség, mely Fehérváry kandin-viceit megtapsolja, ugyis megszavaz mindent és ilyen kormányval, ilyen párttal szemben a legkérelhetlenebb eljárás és kritika volna szükséges az ellenzék részéről, hadd változzék át az a „Galgen-humor“ kétségbeesett védekezéssé, mely nyakát szegi mindörökre az egész közkereseti társaságnak.

Azt hittük a vicinális és Pulszky botrányok leülledése után, hogy azt az általános elkedvetlenedést és elégtelenséget, a mely lidérc-nyomásként nehezedik az ezredéves ünnepi hangulatra, már nem lehet fokozni. Ennek ellenkezőjét bizonyította be a honvédelmi tárca költségvetésének tárgyalása és különösen a tárca

élén álló Fehérváry báró többszörös föl-
szólalása.

A legutóbbi szcenát az idézte föl, hogy a mi grancsár miniszterünk egy tiszti parancsot adatott ki, mely megtiltja a honvédtiszteknek, hogy a honvédelmi költségvetés tárgyalása alatt a képviselőház karzatán megjelenjenek. Valószínűleg azzal az utógondolattal adódott ki ez a jeles rendelet, nehogy az a honvédtiszti-
kar meglássa, hogy az az ember, a ki a honvédelem élére van állítva, a Rajkrixmi-
nister jármába hajtja őket. Nagyon szép az elővigyázat, és mivel szerencsére rendelet nélkül is az egész vita alatt egy honvédtiszt sem volt jelen a képviselőházban, remélhetjük, hogy nem veszítik el kedvüket a további szolgálattól, melyet a hazának tesznek.

De bármily vérlázító is magyar nemzeti szempontból ennek az urnak a működése, ezért őt teljesen elítélni és kár-
hozthatni még sem lehet. Hisz ő csak azt teszi és úgy beszél, a hogy azt neki Bécsből megparancsolják. Mert ő csak névleg „magyar“ miniszter, a mint az egész kormány is csak névleg az; de a valóságban első sorban az osztrák császár engedelmese szolgálja, császári generális, az udvari reakcionárius körök bizalmi embere és bizonyos értelemben minisztertársait ellenőrző közege.

Csak akkor nem fejthetne ki egész működésében magyarellenés irányzatot, csak akkor nem maradhatott volna már régóta

mostani helyén, ha Magyarország parlamentjének nem osztrák szellemű és osztrák érdekekhez fűzött többsége volna. Fehérváry azonban jól ismeri pártját és biztos róla, hogy mindent megtehet a magyar nemzet ellen, mindent megengedhet magának: azért ez a többség mindig támogatni, neki mindig bizalmat fog szavazni.

Pedig mennyire szeretjük és féltjük pártkülönbség nélkül ezt a mi honvédségünket. Mily derék, jóra való annak az emberanyaga és tisztikarának az a része, a mely magyar származású! Nem is gáncsolja a mi honvédségünket egy magyar hazafi sem, mert tudja, hogy háboru esetén legalább is úgy, avagy még jobban és vitézebbül meg fogja állani a helyét, mint az osztrák generálisoktól vezényelt, közönséges nevezett, de voltaképpen osztrák ér-
zelmű és szellemű hadsereg.

De hát tehet-e arról a honvédség, hogy egy Fehérváry vezeti az ő ügyeit és az minden módon őt elosztrákosítani törekszik?! A mi honvédeink szívükben jó magyarok, ők nem tehetnek róla, hogy még csak megesküdniök sem szabad a magyar alkotmányra; de nekik tűrniök, hallgatniök kell; — „Maul halten und weiter dienen!“ — ez a jelszó a magyar honvédségnél is; mert sem a kormány, sem a magyar országgyűlés meg nem védi őket, mert a magyar országgyűlés többsége nem a magyar, de az osztrák érdekek szolgálatában áll . . .

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Százestendős mese.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —
Irtá: Bérczi S. Károly.

Az 1796 ik esztendő Szent-Jakab havának egyik napsugaras napján a bosnyák-ferálhoz közel fekvő szállóskertek egyik présházában csak olyan sürgés forgás vala, akár egy hangyabolyban, akiben vörös hangyálok laknak.

A katlan üstje alatt nagy husángok égtek és piros lángnyelvek nyaldosták a vörösrézből vert edényt, akiben jóféle bürgepaprikás rottyogott az arany színével vete-
kedő, csipős izü lében.

A konyha másik részében voltak, kik diót törtek és ismét voltak, kik mákot őrlettek. Mások meg finom husu nyári libák holttesteiről kopasztották a vakító fehér pelyheket, mások ismét a kemence nyílásánál bajmoldták háromágu nyársakkal, akiken kappanak, pulykák és anizsmaggal fűszerezett kövér kacsák pironkodtak izez falatokká! Az egész házat eltölté a gyömbér, korian-
drom, szerecsendió és sok más hasznos fűszerszámok illata.

Mire volt jó e nagy fölfordultság? — kérdezi valaki. Mert nagy nap virradt azon a napon Szomor Péter városi szénátor uramra, akié vala azon présház, akiben az imént fölörölt dolgok is folytanak. A nevenapja volt e napon a nemzetes urnak. Hivatalos volt pedig erre az ünnepségre az egész Tanács. Vagyis egy Fő-Bíró Ur, tizenkét Szénátor Ur, két Nótárius Ur, a városi Fiscális Ur és ad postremum a három író deák, névszerint Tormási Ádám, Bánó Noé és Szél Mihál. Ezek még nem voltak urak, mert tisztüköz tartozott ilyen évésivással összekötött szolemnitások alkalmával a főnnebb mondott főemberek cimerez pipáinak lelkiösméretes gondozása. Már pedig a pipa pucoválással foglalatoskodó perszónák ipso facto nem lehetnek urak.

A szó való érdemében értett mulatozás csak este kezdődik; de a preludium már kora délután folyt javában.

Az urak csoportokba verődve a három szobában asztalokhoz telepedtek és mőre pátrió nagyban usoválták a bölcsesség könyvét, akinek harminckét képes lapja vagon. Az íródeákok ketteje pedig hol a dámáknak kedveskedett édes husu pomeráncsokkal és mandulatéjjel, hol meg a főemberek kupáit töltögették tele a tūses borral habzó fakannákból. A harmadik íródeák a szálló-

kert aljában egy terebélyes bodza árnyékában kezeivel ide-oda gesztikulálva verseket deklamált. Próbálta az ipse önköltötte köszöntő-szózatának mennél tündöklőbb elokvenciával leendő elszavalását, mely köszöntő szózatot ez máj napra különös érszékeny háladatosságból szentelt vala nemes Szomor Péter uram tiszteletére. A verses köszöntő ezenképp vala:

Senkinek ortzája ma ne légyen komor,
Teljen eledellel s borral minden gyomor,
Mert Szent Péter napját éri holnap
Szomor.

Azért is eb. aki lélekzetet véssen,
Mig kupájában egy csöpp bor is lésson!

És nehogy ital dolgában Pétrussz szénátor ur, — aki egyebekben Törvén-Bíró is vala — elfeledkezne a póttárol, e verses köszöntés alább következő szavait már a próbadeklamálásnál is különös tüszel szavalá:

Jaj leas néked törvénbíró,
Ha megharagossik a Vers-Iró.
Mert ha száraz toroka kérgea,
Akkor a poeta mérgea.

A következő kitétel pedig már bossu műve vala. Az íródeák gunynyal teli dūhe a szugori, kapssi, más jószágára éhes, karvaly-körmű Fiscális iránt, ki az íródeákoknak már sok-sok keserves órákat okozott az ő

Ilyen kormányhoz, ilyen parlamenti többséghez csakis olyan honvédelmi miniszter pásszol, mint Fehérvary. Igazán méltók egymáshoz! De méltó a nemzethez is, mely összedugott kézzel nézi, mely annyi idő óta ezt a kettőt eltűri. Hisz évek óta dul a legundokabb erkölcsi Panama rendszere, mely a legujabban fölkapott liberalizmus álarca alatt hallatlan perfidiával és cinizmussal bitorolja és monopolizálja a hatalmat.

Recrudescent vulnera . . . kezdhennék mi is a Rákócy-korszak panaszok leveleivel, melyet az uralkodóhoz intéztek. Hisz a mostani hitvány rendszer teremtette meg a basáskodó, vicinális, sápoló, szubvenció-hajhászó politikusokat, ez a rendszer nemzette a Bokrossokat, dédelgette a Pulszkyakat és a legarcátlanabb korrupció métegyét mélyen oltotta be a politikai és társadalmi erkölcsökbe. Ha sokaig így megy, az „örült spanyol“ közkeletű frázis helyett az „örült magyar“ fogja jární; mert bizony valóságos örült korszak ez a mostani.

Teljesen hiu ábránd azonban még csak remélni is, hogy ennek a többségnek hivei végre megundorodnak önmaguktól. Ne áltassa magát senki, ha a politikai és társadalmi bűnöknek még olyan hosszú láncolata kerül is napfényre, hogy az valamely hatással lehessen a hatalom koncain élőködő és önértet veszített kormánytámogatókra . . . Nem, nem! Sőt szomorúan kell tapasztalnunk, hogy a második ezredév erkölcsében egészen enervált nemzetet talál, mely a pusztuló nemzetek katasztrófájához közeledik.

Ezen a züllött politikai erkölcsökön és az egész nyomorult kormányzati rendszeren csak egy erős, öntudatos nemzeti közérzet segíthetne, a mely a vihar tisztító tüzevel zudulna föl s irgalmatlanul elsöpörné a fölszínről a sápoló lovagokat. De hát erre nincs kilátás. Magyarországon már nincs divatban a hazafiság és igen kevés már azoknak a száma, a kik nem-

szórazál-hazogató okoskodásaival. A vers pedig így szól:

Mert hiszem a Prókátorok

Tudják, miért vagyon a torok,

Amelyen csak úgy ömölnek le a borok.

Az írdeák úgy akarta szavalni, hogy a „potya borok“, de a spektábilis dominusz iránt tartozó különös honsztása nem engedte meg neki a tiszteletlenséget, amiből egyéb ként is előre nem látható kalamitások keverednének . . .

Mig az írdeák versében gyakorolta volna torkát és nyelvét: addig a házban már jóformán el is készültek a sok leveses étellel, szagos pecsenyével és lisztből gyurt pakérá-jokkal. Csak még éppen, hogy a kugli hupp vala hátra. Az angyaltéjjel kevert mosolygós téstásnak pedig Szomor Évi leányasszony vala nagymestere. Az ibolyaszint játszó pufándliba öltözött leányasszony pedig unokatestvére vala Szomor Péter szenátor uramnak, kinek tisztos házá-nál nevelődött ily díszes virággá az érdemes hajadon. Most éppen téstaveréssel foglalta toskodott a konyhában. A kalácsdagasztó teknő fölé hajolva, háttal azon szoba felé vala fordulva, amelyikben az urak töltötték ide-jöket. Hogy milyen huncutul is járt formás csipein szásztréti rokolyája?! . . . Hogy fűrge

csak önmagukat és a koncot, de a hazát is szeretik.

Ezek az utóbbiak azonban gyöngék önmagukban, hogy véget vessenek ennek a rablogazdálkodásnak, mely többet ártott és nagyobb pusztítást vitt végbe nemzeti érdekeink és jogaink ellen husz év alatt, mint a most letelő ezer esztendő minden vihara . . .

Pécs város polgárai! Szavazzatok tehát bizalmat ennek a dicső (?) rendszernek, hagyjátok helybe, a mit a ti polgármesteretek titokban megcselekedett, mert hát ő is tartott a titok kiderülésétől s mondjátok a legközelebbi közgyűlésen: „Fehérvary a derék gáncsnélküli lovag, a kit méltatlanul hurcoltak meg, ime fogadd még egyszer a város hálátelt szívvvel nyilvánított részvétét és bizalmát; jövőben csakis kormánypárti képviselőt választunk, hadd kapjunk még több kaszányát, bele egy néhány regimentet, hadd kapjunk egyetemet, új vasuti állomást, egy rakás új hivatalt, vasuti üzletvezetőséget, így fog fölvirágozni Pécs városa a kormány nagyobb dicsőségére, ha mindjárt a pótdót kétszeresére is emelik.“ Nem kell nagyon félni — majd csak a választások után.

Mi ujság?

— (A pécsi kereskedelmi- és iparkamara) f. évi március hó 30-án (hétfőn) d. u. 3 órakor a kamara saját házában (Percel- és Kisfaludy-utca sarkán) rendes közülést tart. A napirend tárgyai: a) Elnöki előterjesztések. b) A kamarai iroda ügyforgalmi jelentése. c) Tárgyalási ügyek. 1. A kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak leirata a magyar kereskedelmi bank által alapított utazási ösztöndíj ügyében. 2. Ugyan annak leirata Baán község piaci helypénz díj szabályzatának véleményezése iránt. 3. A pécsi m. kir. póstaigazgatóság átirata a postai csomagoknak és utalványösszegeknek Pécsen

bokain férfiszemekre milyen veszedelmesen simult meg a kaptzatakáts remeke?! Hogy ezüstpitykés, kurta kacabajkájában milyen sima tántzot jártak keblének halmai?!

Nem is más, hanem maga az eleven ördög hozhatta ki ebben a minutumokban fiskális uramat, kinek bortól piros szemei majd hogy ki nem ugráltak tüstént helyeikből, úgy rá meredtek a téstaverő leányasszonyra.

Hahogy éhes kölyök nádmezt lát sóvár szemével, azonképp Babay Gábor tekintetes ur sem állhata ellen az ördög incselkedésének. Mikor a konyhábul a többi asszonyszemély valamiért eltávozott volna, odaesettenkedett lábujhegyen a kugli hupp kívánatos formájú nagymesteréhez és hátulról derékban átölelve, így kedveskedett neki:

— Évikém, rubintom! . . .

A leányasszony, akárcsak az isten haragja csapott volna le teknőjébe, úgy megijedt. (Az ölelés áktusáról megösmérte, hogy nem a Mihál deák abajog mellette.) Ijedtében hirtelen megfordult és uram s istenem, ne vigy a kisértetbe, ott látja a vigyorgó spektábilisz dominusz Fiskalist! . . .

— Coki sovány kutya, — kiáltá a dühös fehérszemély, — hiszen a látásod is ijedt!

a házhoz való kézbesítése ügyében. 4. A m. kir. iparfelügyelő átirata a „Magyar Iparoktatás“ című folyóirat támogatása iránt. 5. A kolozsvári társkamara átirata az ezredéves kiállítás látogatása céljából rendezendő csoportos felrándulások ügyében. 6. A miskolci társkamara átirata az iparfelügyelői intézmény szétoztása ügyében. 7. Az elnökség a cs. és kir. közös hadsereg s a m. kir. honvédség által szükségelt lábbeliknek a kisiparosok által nagyobb mennyiségben való szállítása ügyében. 8. Ugyanannak indítványa kőmives, ácsmesteri és electrotechnikai tanfolyamoknak Pécsen való létesítése ügyében. 9. Az összes budapesti ipartestületek emlékirata a kisipari hitel országos szervezése tárgyában. 10. Reisch Ferenc cipészsegéd folyamodása állami utazási ösztöndíjnak részére való kieszközlése iránt.

— (A „Pécsi kölcsönös segélyező egyesület“) 25 ikén tartotta közgyűlését, melyet aránylag csekély számú tag jelenléte mellett 10 órakor nyitott meg Aiding János igazg. elnök. Ezután Fekete Mihály egyleti ügyész olvasta föl a felügyelő-bizottság jelentését, mely szerint a múlt év forgalma 23 millió 964 ezer 677 frt 46 kr. volt, az egyesület vagyona 3,659. 859 frt 04 kr., a részvényesek száma 4258. Továbbá jelenti a felügyelő-bizottság, hogy az 1890 iki év társulat vagyona felosztatván 3050 részvényes között, egyre 187 frt 83 kr. jut, melyből 187 frt 50 krt ajánlt kifizetni. A maradék 33 krajcárt, mely 1038 frt 05 krra rug, úgy az osztatlan maradékot a tartalékalaphoz csatolni és a felmentvényt megadni javasolja. A felosztási tervezetet és a felmentvényi indítványt egyhangulag elfogadta a közgyűlés, valamint azon felügyelő-bizottsági indítványt is, mely szerint a felügyelő bizottság ezentul évenként 600 frt tiszteletdíjban részesül. Az igazgatóság javaslatára a közgyűlés a tisztviselők fizetéseit 1896. évi januar 1 től számított következő összegekben állapította meg: Böbel Ferenc főkönyvvivőnek 1800 frt, Szigriszt Lajos főpénztárnoknak 1700 frt, Sip-

Aztán a nyulós téstával telisded teli öklével úgy képen tisztolta udvarló lovagját, hogy ennek csontos ábrázata mihamar hasonlatos lett vala a szépen megkelt kalácsához.

Persze, hogy nagy ribillió lett a dolog fejleménye. A konyhába visszatért fehérszemélyek és a szobában hárfa mellett danározó, de a lármára kiszaladt uri dámák körülfogták az in flagranti bűnös cselekedeten ért tekintetes uramat, és tán menten izekre tépik, ha nem lett volna mentségére — nőtelen állapota.

— Vegye ei, ha megkisértettel — mondá egy korbéli főasszony.

— Ugy van, ugy van, vegye el! — bugták szenátor uraimék is uni sono, már pedig ezeknek a határozománya ellen nem vala ápelláta, hacsak nem a halálhoz.

Mit volt hát tenni, mint hogy a spektábilisz ott álló helyében megkövesse a megkisértett leányasszonyt és hitestársul kérje a kardos teremést, ki nem igen ijed meg a férfaktól akkor se, ha ölelni akarják; de meg akkor se, ha képen kell őket teremteni. Persze egyiket is, másikat is férfialválogatja . . .

Már most különösenek találja kiki, hogy miért is kínálták hát olyan szívesen oda Évit a hatvanasban ballagó tekintetes ur-

tár Lajos pénztárnoknak 1400 frt, Berec József és Notter Jenő könyvvivőknek 1100 Bolgár Tivadar könyvvivőnek 1000 frt, Koharits Jenő könyvvivőnek 900 frt. Kisasszony Géza gyakornok véglegesített 700 frt fizetéssel. Domján Zsigmond könyvvivő saját kérelmére nyugdíjaztatott. Ezután a sorsolás és lemondás folytán üresedésbe jött 9 ig. választmányi tagsági hely töltetett be titkos szavazás útján. Szavazatszedő bizottság Taizs József elnöklete alatt Hillebrand Ferenc, Bedő Ferenc és Deutsch Ádám tagokból alakult meg, kik a beadott 46 szavazólap adatai szerint megállapították, hogy Dischka Győző 199, Höffler N. János 199, Kindl Ferenc 200, Kováts János 199, Rauss József 198, Sey László 199, Weiller N. János 200 és Szuly János 197 szavazattal igaz. biz. tagoknak megválasztották. Végül az elnök indítványára úgy az igazgatóságnak valamint a vezérigazgatónak és a tisztviselői karnak kiváló ügybuzgó, megbízható, körültekintő és szorgalmas működéséért a közgyűlés elismerését jegyzőkönyvbe foglalni határozta. A közgyűlés bezárása alkalmával elnök kihirdette, hogy az 1890-iki évtársulat részvényei már a mai naptól fogva kifizetteknek.

— **(Községi tisztujítás Baranya-Monostoron.)** Mint Bar.-Monostorról levelezőnk írja, folyó hó 24-én volt a községi előljárásának három évre szóló megválasztása. Stenge Ferenc a baranyavári járás főszolgabírája vezette a választást. Közfelkiáltással Schneider Ferenc lett községi bírónak megválasztva, helyettes bírónak Stiegler József, pénztárnak Stiegler Jakab, esküdtek lettek Popovics Nikola, Vakanyác Dávid, Láng Gáspár, Kram József, közgyám pedig Fuchs József.

— **(Embervérre szemjazik.)** Egy fiatal ember tett ma jelentést a rendőrségnél, hogy a felsőmalom-utcában — merre naponkint elvezet az útja valami Vatics Ráfael nevű, ott lakó munkásember már többször rátámadt és fenyegette, hogy iettü-

nak? . . Két okból. Nevezetesen a fiskális is gazdag ember hírében állot, kinek karneolgombo vitézkötéses ócska atillája zsebében nagy summákról való obligációs levelek valának, amely levelek alsó felén sok százholdas komposzesszor urak manupriái gömbölyödtek kövér betűkkel. A másik ok pedig egy picurkát csiklandós ok vala. Évi leányasszony ugyanis nagyon szívelte a fiatalos íródeákokat s közülök nem egynek ajakát édesítette már a szerelmes leányasszony mézédés csókja. Ennek a körülménynek pedig nagy hordozója volt a szószátyár fáma, mely a szab. kir. Városban róla hun itt, hun meg amott keringett. Aminek következtében nyugodt házassáletre törekvő férfiak csak az egyik szemükkel mertek a máskülönbben kívánatos fehérsnépre rápislantani.

A most kinálkozó alkalmatosságot mindezeknél fogva hát kész ostobaság lett volna elzalasztani . . .

Hogy Évi asszonynyal a gyöngyös, bogláros fejkötője elfeledtette-e az íródeákok iránt táplált büñös hajlandóságait: nincs megírva a krónikában.

De pibent ésszel alig lehessen hinni, hogy a fiskális urnak állandóan nyugodt álmai lettek volna . . .

a vérét veszi, ha alkalma nyílik. A fiatal ember nem is ismeri közelebről az embervérre szomjazó munkást és feljelentette életveszélyes fenyegetés miatt, arra kérván a rendőrkapitányt, hogy citáltassa be az embervérre szomjazó embert és vegye el a kedvét az életveszélyes fenyegetésektől.

— **(Gazdasági tudósítók.)** Kemper Ernő simontornyai és Óváry Ferenc gyöngyi lakosokat a földmivélségi miniszter Tolnavármegye simontornyai járásra nézve az állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbizta.

— **(Iskolai invázió.)** Régi dolog az már, hogy szerb ajku hazánkfiai csak nehezen akarnak civilizálódni. A rácvér, a mely bennök lakosik, nagyon sokszor megnyilatkozik, s néha oly brutális cselekedetre ösztönösi őket, hogy az ember csakugyan megbotránkosik az emberi méltóság elfajulásán. Ily cselekedetet művelt nem rég Liptódon (Baranya m.) Balázs Vászó, rác lakos, a ki egy napon a szerb tanítót hivatalos helyiségében durván megtámadta. A tanító ugyanis Balázs fiát egy alkalommal bezárásal büntette, a mi fölött az olyannyira földühösödött, hogy a tanítót a legdurvább és leggyalázóbb szavakkal illette — az iskolás gyermekek előtt, s még tetteleg is bántalmazza, ha éppen akkor valami Milincics iskolaszéki tag nincs jelen. A tanító a brutális insulátót nyomban feljelentette a mohácsi főszolgabírónak, s hisszük, hogy a megérdemelt büntetés és a tanító hivatalbeli reputációjának megvédése nem fog elmaradni. Balázs, a mint értesültünk, különben sem valami makula nélkül való egyén, a mennyiben már többrendbéli rablást s testi sértést követett el, sőt egy alkalommal a csendőrökkel szemben is fenyegető álláspontot foglalt el. Hogy rácaink erkölcsi eldurvulásának mi lehet az oka, azt nem akarjuk bővebben fejtegetni, hanem csak óhajtandónak tartjuk a tényekkel szemben, hogy az ilyeneket elkövetők a hatóságok részéről valamennyien észretérittessenek.

— **(Földrengés.)** Szigetváron e hó 26 án délután 3 óra 10 perckor a lakosok nagy rémülettel tapasztalták, hogy a szobában levő tárgyak helyükről elmozdulnak, lábaik alatt pedig a föld mozog; képzelhetni rémületüket, amidőn tapasztalták, hogy ezt a földrengés okozta. Ugyanis 3 másodpercig tartó földrengés volt, mely után ismét visszatért úgy a tárgyak, mint a nép nyugalma; mivel a földrengés nem ismétlődött, habár a lakosság remegve várakozott rá.

— **(Országos Történelmi Ereklve Museum-Egyesület Kolozsvárt)** címen a magyar önvédelmi harcra vonatkozó emléktárgyak összegyűjtésére az országban legelőször alakult egy testület. Ennek gazdag gyűjteményét Kolozsvár városa védnöksége alá vette s a város tulajdonát képező Mátyás király születési házában helyezi el, hogy a kegyelet tárgyai a nemzet fiai részére mindig hozzáférhető legyenek. A museum-egylet alapszabályait is megerősítette a belügyminiszter. A museum örökös tagja 1000 frtot, az alapítók 100 frtot, a rendes tagok évente 1 frtot fizetnek. E museumba küld-

hető minden tárgy, a mi a magyar szabadságharcra vonatkozik. A museum-egylet hivatalos lapja az „1848—49. Történelmi Lapok.” Megjelenik Kolozsvárt. Előfizetési ára egy évre 4 forint V. évfolyam. A lap id. Szinyeyi József szerint „Pantheon” less az 1848. 49-beli honvédeknek. Kölsli a szabadságharcbeli honvédek történelmi visszaemlékezéseit, arcképeit, életrajsait.

— **(Megszökött verekedő.)** Brankovits János, kőfaragósegéd, Göröbn, Istriában született. Vándorlásai kösben Siklóra ért és ott talált alkalmazást; azonban a siklósiak vendégzeretetésé assal hálálta meg, hogy egy korcsmai verekedést insscenált s ott egy legényt jól helybenhagyott. Súlyos testi sértés vétségeért aztán a pécsi kir. törvényszék elé került az ügye s most jogörvényesen el lett ítélve a verekedésért. Azonban nem várta meg Siklóson, hogy bekaszlizzák, hanem megszökött a büntetés elől. A rendőrség most keresi.

— **(A székesegyházi énekkar nagyhéti programja.)** Virágvasárnap: A barkassentelés énekei: choraliter. „In monte Oliveti” Respons. és a körmeneti énekek: „Cum angelis” és „Ingrediente” 4 szöll. vegyeskar Haller tól. Mise choraliter. — Passio 4 szöll. vkar Soriano tól. — Offertorium: „Improperium” 4 szöll. vk. Orl. Lasso-tól. Szerdán d. u. 4 órakor: A 9 Responsorium 4 sz. vk. Mitterer. „Christus factus est” 4 sz. vk. Fr. Anerio. „Miserere” 4 és 5 sz. váltakozó vkar Palestrina. Nagycsütörtökön: Mise: choraliter. — „Gloria” Palestrina Papae Marcelli miséjéből 6 szöll. Offert. Dextera Domini 4 sz. Mitterer. A sz. áldozáskor: „Lauda Sion” 4 sz. A körmenet-hez: „Pange lingua” 4 sz. Haller-tól. „Mandatum” 4 sz. Mettenleiter. Délután a 9 Respons. 4 sz. Haller. „Christus factus est” 4 sz. Mitterer. „Miserere” 4 és 5 sz. vk. Anerio. Nagypénteken: Mise: choraliter. — Passio 4 sz. Soriano. Improperiák 8 sz. vk. Palestrina. A körmenet-hez: „Vexilla regia” 6 sz. Mettenleiter. A sz. sirhoz menet: „Jesu dulcis” 4 sz. Haller. Délután: a 9 Resp. 4 sz. Haller. „Christus factus est” Mitterer. — „Miserere” 4 és 5 sz. vált. vk. Palestrina. Nagyszombaton: Mise: choral. „Gloria” Haller „O quam suavis” miséjéből 4 sz. — Ps. „Laudate Dominum” és „Magnificat” 4 sz. falsobordone Caes. de Zachariis. — Este a föltámadásnál: „Exurge” 4 sz. vk. — „Regina coeli” 4 sz. Mayer-tól. — „Tantum ergo” és „Genitori” 4 sz. L. Vittoria. Husvét vasárnap: Mise: Palestrina Papae Marcelli 6 sz. Offert.: „Terra tremuit” 4 sz. Haller. Délután: Vesperas 4 sz. falsobord. Husvét hétfőn: Mise: Haller: „O quam suavis” 4 sz. Offert.: „Angelus Domini” 5 sz. Palestrina. Délután: Vesperas, mint az előző napon.

— **(Baranyamegye másodtanfelügyelője.)** Sok huza-vona után végre döntöttek a közoktatási miniszteriumban meggyenk másodtanfelügyelői állása betöltése érdekében. Tudvalevő dolog, hogy az ősszel Ember János unghmegyei másodtanfelügyelő helyesített hason minőségben Pécsre s innét pedig Laubheimer Róbert kimozdított Tolnamegyébe. És Laubheimert mozgósítani azért kellett, mert Tolnába az ottani főtanfelügyelő mellé egy régebbi összekülönbzés folytán helyezni Embert nem lehetett. E kösben Laubheimerért meggyenk közigazgatási bizottsága is lépéseket tett, hogy mint közkedveltségű tanfelügyelő, kit

családi kötelékei is Pécshez vonzanak, hagyassék meg. A kormány időközben Embert berendelte szolgálattételre a központba s így Laubheimer Szegsárdról teljes jó reménységgel számított visszahelyezésére. Ma azonban hirtelen és váratlanul Embert megjelent a kir. főtanfelügyelőnél a miniszter végleges intézkedésével, melylyel egyidejűleg Salamon József főtanfelügyelő is értesített. Így az áldozatnak tekinthető Laubheimer marad továbbra is Szegsárdon. Embert a másodtanfelügyelői állásának betöltésére jelentkezőkén, kijelenté, hogy most szabadságoltatását fogja kérni az átköltözés és egyéb ügyei rendezésére s hivatalát csak május elején fogja elfoglalni.

— **(A hamis tanúk.)** A rendőrség most egy hamis tanuskodásért elítélt cigány asszonyt és egy legényt keres, kik ellen a szegsárdi kir. törvényszék bocsájtotta ki a körözést. Özvegy Nagy Istvánné Horecki Anna, a ki bölcskei születésű és a fia Nagy József, a ki cecei illetőségű, hamisan esküdtek meg egy ellenük lefolytatott perben, hogy a fizetéstől megmeneküljenek. Később a hamis tanuzás rájuk derülvén, a törvényszék vád alá fogta őket s jogérvényesen el is ítélte hamis tanuzás miatt. Az anya és fia azonban a büntetés elől megszöktek s Nagykajdacsról, legutóbbi tartózkodási helyükről, ismeretlen vidékre költöztek el. Most a rendőrség keresi őket, hogy ha kézre kerülnek, átadja büntetésük kiállása végett a kir. ügyészségnek.

— **(Iparostanoncok záróvizsgálata.)** A téli tanfolyamu iparostanoncok, mely tanfolyamba tartoznak a kőműves, ács, cserepes, szobafestő és kőfaragó inasok, kiknek tanfolyama november 1-től március végéig terjed, ez évi záróvizsgálatuk Schneider István iparos tanoncsikolai igazgató előterjesztése folytán e hó 29-én virágvasárvasárnapján lesz a belvárosi népiiskola II-od emeleti tantermeiben. A vizsgálat d. e. 9 órakor kezdődik a hittanból és közismereti tárgyakból felváltva. Ugyanakkor a vizgázó növendékek rajzai is kiállítatnak a rajzteremben.

— **(A mérges kakas.)** Furca feljelentést tett 24-én délelőtt a rendőrkapitányságnál Mayer József, kálvária-utca 10. szám alatti lakos. A feljelentés egy — kakas ellen irányult, a melyet az ugyanazon hátszobán lakó Szabó Ferencné vall a sajátjának, a mely azonban — a feljelentő szerint — nem elégszik meg azzal, hogy ur legyen a szemétdombon, hanem a Mayergyerekek felett is uralkodni akar, s mikor azok kint az udvaron játszanak, nekik megy és összevissza karmolja és veri őket a karmaival s csőrével. A feljelentő kéri tehát — gyermekei biztonsága érdekében — a mérges kakasnak ártalmatlanná tételét — a mely legfőbb valószínűség szerint szomszédi szeretetből fakad — a rendőr kapitányság Fehér, állatorvosra bízta, a ki ki fog menni a helyszínére hogy a mérges kakast megvizsgálja s ha ez csakugyan olyan veszedelmesen mérges, a hogy a feljelentés mondja, valami uton módon — elvegye a mérget.

— **(A II-ik orsz. és egyet. tanügyi kongresszus.)** A folyó évben tartják Magyarországon összes tanfőrfiai 2-ik egyetemes kongresszusukat, melynek középiskolai szakosztályát f. hó 16-án alakították meg az összes budapesti középiskolai tanárok értekezletén. Ezen az értekezleten a szakosztályt olyképp alakították meg, hogy választottak négy elnököt, négy alelnököt és hat jegyzőt. Az egyhangulag megválasztott elnökök közt helyet foglal Incédy Dénes, a pécsi főgimnázium érdeműs igazgatója is.

— **(Lefeküdt az utcán.)** Megörökitésre méltó történet történt 23-én éjjel egy ifjúrúrral. Az ifjú ur úgy éjjel után egy óra tájban hazafelé ballagott — jól beállítva — valami nagy muriról, mikor az országut és a gyárutca sarkán ama meggyőződésre jutott, hogy otthon van. Eme hitben vetkeződni kezdett, azonban csak egyik cipőjét tudta levetni s azt párnaként feje alá tevén, úgy elaludt az utcasarkon, mintha csak otthon a puha ágyban feküdnék. Az arra járó őrdjárnak feltűnt a méla holdvilágot behunyt szemmel vizsgáló fiatal ur, s mert minden erőlködés dacára sem tudták álmából felrázni, hordágyra tetették és bevitették a kórházba. A hol 24-én délelőttre kijósanodván, jelentést tett a rendőrségnek, hogy az éjszakai grandívás közben valahol elhagyta az arany gyűrűjét, meg a pénzestárcáját. Hogy hol járt azonban addig az ideig, míg a gyár-utca sarkán lefeküdt, arról fogalma sincs s most egyelőre rendőreink jó szimatjától reméli, hogy elveszett gyűrűjét és pénztárcáját vissza fogja kapni.

— **(Öngyilkossági kísérlet.)** Tóth János napszámos felesége, 23-án az esteli órákban meg akarta magát mérgezni. Bevásárolt vagy hat csomó kénes gyufát s annak kénjét egy pohár vízben feloldván, már ivott is abból, mikor a haza érkező férje tettét észrevette s a még csaknem telt poharat elvette előle, s az esetről jelentést tett a rendőrségnek. A helyszínre kisértő tisztiorvos ellenmérget adott be az asszonynak, kinek ma már nincs semmi baja sem. Öngyilkossági kísérletét életuntségéből követte el.

— **(Jutalom az inasoknak.)** A Pécsi Takarékpénztár, mely soha sem feledkezik meg a már egyszer megkezdett jótékonyaságnak folytonos gyakorlásáról, az idén is 25 frtot küldött Schneider István felügyelőigazgatónak azon célból, hogy azt az iparos-tanoncmunka-kiállítás legkiválóbb résztvevői közt oszassa ki. Az igazgató előterjesztésére az iparostanoncsikolai bizottság ez összeget gyümölcsözőleg helyezi el, miután tekintettel az iparostanoncok országos munkakiállítására, helyi kiállítást az ipartestület az idén nem rendez. Így a fenti összeg a jövő évi kiállítás alkalmával fog a rendelkezés céljára fordíttatni.

— **(Rehabilitált cigány.)** Péter István, pécsi születésű kóbor cigánynak valami lopás büntette miatt baja akadt a törvényszékekkel. Szegény Péter István bár a dologban teljesen ártatlan volt, azért mégis annak rendje és módja szerint lefolytaták ellene a büntető vizsgálatot, melynek során Péter István börtönbe került, később azonban szabadon bocsájtották, mert a büntető eljárás be lett elvéve végérvényesen szüntető. S most felhívást tesz közzé a pécsi kir. törvényszék, melyben felszólítja Péter Istvánt — a ki valahol ismeretlen vidékeken kóborol — hogy miután a büntető eljárás

ellenében be lett szüntető, jelentkezék a törvényszéki fogházfelügyelőnél, kitől 1 frt 86 krnyi összeget, mint jogos tulajdonát vissza fogja kapni. Péter István azonban bájosan fog a pénze felvételeért jelentkezni, mert nem igen szokott ujságot olvasni, a miből a felhívásról tudomást venne.

— **(Egy vádlott ingóságai.)** Hoffmann Mari mohácsi leányzó holmi lopási ügyből kifolyólag a bíróság elé került s a nála megtartott házkutatás alkalmával többféle ingóságok foglaltak le. Ügye később befejeztető, Hoffmann Mari Mohácsról ismeretlen helyre költözött s így nem volt neki még eddig átadható az a 2 drb. kanál, 1 kés, 1 lepedő és 1 törülköző, a mit tőle lefoglaltak. Most a pécsi kir. törvényszék felhívja, hogy jelentkezék az ingóságaiért záros határidőn belül, mert ellenkező esetben azokkal a törvény rendelkezéseinek képezt bánnak el.

— **(Körözött sikkasztó.)** Müller Jakab, vinkovcei születésű, nőtlen szabósegéd Tolnán volt legutóbb alkalmazásban s ott gazdájától többféle ruhaneműt s a rábi. zott pénzt is elsikkasztotta. A szegsárdi kir. törvényszék vád alá fogta a sikkasztó szabólegényt és jogérvényesen el is ítélte. Müller időközben felment Budapestre s most, hogy büntetését le kellene töltenie, nem találják sehol. A büntetés elől megszökött a sikkasztó szabólegény, a kit most körözött országosan a törvényszék.

— **(Adózók figyelmébe.)** A városi tanács legutóbbi ülésében elrendelte, hogy a IV. oszt. kereseti adó és az erre vonatkozó általános jövedelmi pótdólaajstromok, valamint a pénzügyigazgatóság által összeállított házbéradó, úgy az I. és II. oszt. kereseti adóajstromok a városi pénztári hivatalban f. hó 28-ától április hó 5-ig közszemlére kitétetnek s az utóbbiak ellen esetleges felszólalások e 8 napon belül, az utóbbiak ellen felebbezések április 19-ig adhatók be.

— **(Két hirtelen halál.)** Ódor János, kaposvári illetőségű napszámos, a kit a budapesti Rókus-kórházból f. hó 21-én bocsájtottak el, hazafelé gyalogolván, a Pécsről Pécsváradra vezető megyei uton, Kis-Hird község közelében hirtelen összerogyott és meghalt. Hulláját az arra járók találták meg és a csendőrség közbejöttével a vasasi hullaházba szállították, hol dr. Trixler járóorvos megvizsgálta s a halál okául szív-szélhűdést konstataált. A hirtelen halállal kimult embert ma temették el. — Bok Mihály napszámos harmadfél éves fiugyermeke tegnap este hirtelen meghalt. A gyermek hulláját ma boncolták fel a budavárosi temető halottasházában s veleszületett gyengeséget állapítottak meg hirtelen halála okául. A gyermek különben folytonosan betegeskedett, szülei azonban nem gondoltak vele s most egyszerre ágnak esett és a halál egész váratlanul ragadta el.

— **(A kaposvár-fonyódi vasúton)** egyre folyik a munka s közelebb Fonyódon az építkezés szakemberei tanácskoztak a már végzett munka és teendőik felett. A mint bennünket tudósítanak, a vasut megnyitása nem május hó elején, — mint

tervesze volt — hanem június hó 15-én lesz megnyitva; a mi bizony későn van; május hó eleje és június hó közepe nagy különbség.

— **(Konyha-tűz.)** 27-én délelőtt 10 órakor jelentették a tűzörségnél, hogy az irgalmasok-utcájában 8. szám alatti házban konyha-tűz van. A tűzoltóság azonnal kivonult a helyszínre, azonban a tűznél már nem sok dolga akadt, mert azt a házbeliék arra jóformán ellocsolták. A konyha-tűz akkép támadt, hogy a konyhában levő tűzhely megett a fal deszkákkal volt bevonva s a szabálytalan építkezés folytán a takaréktűzhelyen égő tűz melegétől a száraz deszkázat meggyuladt s mihamar lángba borult. Szerencsére azonban nagyobb veszedelem a tűzből nem keletkezett mint az, hogy a szakácsné nagy ijedségében odakozmástitott minden ételt s így az ebéd kárba veszett. A rendőrség elrendelte a konyha szabálytalan építkezésének azonnal leendő megváltoztatását.

— **(Liptószentmiklós helyett Pécs.)** A 24-én reggel Budapestről érkező személyvonat utasai érdekes látványnak voltak szemtanúi. A vonat egyik harmadosztályú kupéjából kiszállt két drótosztót fiú s a mint a nyüzsgő emberáradatot meglátta, tátva maradt szemé-szája s nagysokára rémülten futkostak a kalauzokhoz.

— Ez nem meglenni Liptószentmiklós? Hová gyűttünk mi nekünk akkor hazájába?.. Jájájáj, mi meglesz velünk most, azt nem tudni!!

Vagyis kitént a két kis tót polgárról, hogy Budapestről haza akart utazni Liptószentmiklórsra. Meg is váltották a jegyet, de a pályaudvaron abba a vonatszakasba ültek be történetesen, a melyik nem Liptószentmiklórsra, hanem Pécsre indult s el is hozta őket ide, a nélkül, hogy sejtették volna, hogy mindig távolodnak a hazájuktól, a helyett, hogy közelednének hozzá. Csak reggel, mikor kiszálltak a vonatból, akkor látták, hogy nem otthon vannak. A szegény tót gyerekeket a rendőrség vette oltalmába s most visszautaztatja őket Budapestre, a honnan majd csak haza jutnak már, ha ugyan el nem tévesztik megint a vonatot!

— **(Életunt leány.)** 24-én délben jelentették a rendőrségnek, hogy a Hatház-utca 8. szám alatti házban Birkmayer Katalin, szülei lakásán, öngyilkossági szándékból marólugot ivott. Dr. Tolnay tiszti orvos és Selényi Antal ügyeletes rendőrbiztos nyomban kimentek a helyszínre és ott találták az öngyilkosjelölt leányt borzasztó kínok között. Dacára a még elég gyorsan érkezett orvosi segélynek, a leány életéhez — a kit szülei otthon ápolnak — kevés remény van. Tettét életuntságból követte el s szomorú sikerrel is, mert ha talán most megmentik is az életnek, a marólug belső részeit teljesen össze égette és lassu kinlódásnál nem lesz egyéb része, ha életben marad is.

— **(Beteg járásbíró.)** Mint részvétellel értesülünk, Riehmér Elek sádsi kir. járásbíró szélhűdés érte. A baj — mint az orvosok mondják — még gyógyítható lesz.

— **(A Pucher-utca meghosszabbítása.)** A városi tanács 23-iki ülésében foglalkozott a Pucher utca meghosszabbítási ügyével s ez alkalommal a meghosszabbítás céljából kisajátítandó, Rausch József és neje tulajdonát képező felsővámház utca 45. számú ház megvételének tár-

gyalását a legközelebbi törv. bizottsági ülés napirendjére vette fel.

— **(Megszökött kereskedő.)** Megírtuk, hogy Adler Sándor mohácsi gépkereskedő tetemes adósságok hátrahagyása után megszökött. A család bukásában, érdekelve vannak a Nicholson-gépgyár 30.000 forintig, a baranyai hitelbank hétezerig, Krauss Simon pécsi bankár kilencezerig, az eszéki takarékpénztár kétezerig, a Robey gépgyár nyolcezerig, a Clayton Schuttleworth eszerőt-szászig, a két mohácsi takarékpénztár huszonhétezerig, továbbá kisebb cégek és földművesek negyvenezzerig. A mohácsi általános takarékpénztár Stajevics János országgyűlési képviselő elnöklése mellett tegnap délelőtt igazgatósági ülést tartott, melyen konstatálták, hogy az intézetnél levő tartozása jó váltókkal van fedezve. Hamis váltók vannak a Nicholson-gyár kárára tizenegyszer forintig, az eszéki takarékpénztárnál hétezer és kisebb cégeknél huszonkétezer forint erejéig. A megszökött kereskedő ellen ma ismét többen tettek feljelentést.

— **(Rajstanító - helyettesítés.)** Holló Zsigmond elhalt iparos-tanonciskolai rajstanító állása Schneider István igazgató rendelkezése folytán két egyén által helyettesítettik. Vasárnap d. e. a kezdők oktatásával Magda Pál és délután a haladók vezetésével Skolnik Géza képesített iparrajstanító foglalkozik. Ez értelmű előterjesztését Schneider István igazgatónak az iparostanonciskolai bizottság jóváhagyta, bevárva a jövő tanévre vonatkozó végleges intézkedését célzó jelentését.

— **(Megszökött béres)** Váradi Ferenc, gödrei születésű, szigetvári illetőségű béres, Győrnepe pusztán, hol legutóbb szolgálatban volt, egy korc-mában verekedést kezdett a cimboráival s közülük egyet meg is sebesített. Mikor a verekedés színhelyén az éjjeli őrk a verekedő bérest be akarták kísérni, az nekik is ellenállott és az egyik éjjeli őrt meg is ütötte. Hatóság elleni erőszak büntette és könnyű testi sértés vétsége miatt helyezte vád alá a rabiátus természetű bérest es ügyből kifolyólag a kaposvári kir. törvényszék, azonban a végtárgyalás elől a vádlott megszökött. Most a szigetvári kir. járásbíró megkeresése folytán a pécsi rendőrség is keresi a szökevény bérest, a ki különben a pécsi 52 ik gyalogezred tartalékos közlegénye is s így, ha még a hadgyakorlatok idejére sem kerül meg s ezredéhez nem vonul be, katonaszökevénynek is deklarálják s ekkor katonai és polgári hatóság egyesült erővel fogja kerestetni. Így talán majd könnyebben reá akadnak.

— **(Esküvő.)** Wágner György marosvásárhelyi honvédőrnagy, ki korábban Pécsen volt állomáson, 23-án tartotta esküvőjét Farkas Jolán kisasszonynyal a szigeti külvárosi plébánia templomban.

— **(A daloskör közgyűlése.)** Vasárnap d. u. 3 órakor volt a „Pécsi Polg. Daloskör“ évi rendes közgyűlése a „Vigadó“ termében. Dr. Jobszt László egyesületi elnök üdvözlőlvén a szép számban megjelent működő és pártoló tagokat, szép és lelkesítő beszéddel nyitotta meg a gyűlést, mire a

daloskör működő tagjai a „Hymnus“-t énekeltek el. Esután Krigl József egyesületi titkár az évi jelentést olvasta fel, mely há képet tárt a lefolyt egyesületi év eseményeiről. A számvizsgáló bizottság nevében Kaufman Lajos alelnök az évi számadásokat terjeszté a közgyűlés elé, melyek szerint a pénztár mult évi folyó bevétele 1951 frt 79 kr., kiadása pedig 1929 frt 42 krt tett ki; a pénztári készlet tehát 22 frt 37 krral zárult, mely pénztári felesleg az 1896. évre hozott át. Hogy az egyesület választmánya ezen évben is jól gazdálkodott leginkább mutatja azon körülmény, hogy a zongora és nagyobb mennyiségű hangjegyek beszerzésén kívül, még a mult évben a testület szombathelyi utiköltségére felvett kölcsönt is letörleszté. A napirend 3 ik tárgyát a tisztújítás képezte. Dr. Jobszt Nászló közfelkiáltással nagy lelkesedés mellett egyhangulag ismét elnökké megválasztott. Az egyesület tiszteletbeli elnökévé, alelnök indítványára, Graman János városi bizottsági tagot választá meg egyhangulag a közgyűlés. Titkos szavazás útján megválasztottak: Kaufman Lajos alelnökké, Bottlik Imre igazgatóvá, Krigl József titkárrá, Schweicer Károly pénztárnokká, Konvalinka Károly ellenőrré, Hamar Miklós levéltárossá; továbbá választmányi tagokká: Schvare Károly, Károly József, Mészáros Lajos, Vörös István, Budán Ferenc és Bedő Károly; póttagokká: Schediwy Ferenc és Koncsicska József; a pártoló tagok sorából: Nikkell Kálmán, Ruepprecht Nándor, Póth Vilmos és Krauszak Gyula. A szavazatező bizottság működése alatt a daloskör működő tagjai zamatos népdalokkal szórakoztatták a jelenlevőket. A közgyűlés végül Kaufman Lajos alelnök indítványára elvben elfogadta, hogy a daloskör a dunántúli daloskör szövetségnek a jövőre Sopronban rendezendő dalosversenyén testületileg részt vesz. A közgyűlés végre az elnök s az ujonnan megválasztott tagok éljenzésével 5 órakor ért véget.

— **(A katonai felülvizsgálat.)** A vármegyeházán 23-án katonai felülvizsgálat volt, a mikor is Kardos Kálmán főispán, Valentics és Ivinger ezredesek elnöklése alatt a bizottság 28 honvédet vizsgált felül, kik közül 12 további szolgálatra alkalmasnak találtatott, 16 pedig, mint a további szolgálatra alkalmatlan, elbocsájtani véleményeztetett. Vizsgálatra jött még Somogy megyéből 2 apa is, kik közül egyik keresetképesnek jelentetett ki s így katona fia továbbra is szolgálni fog; a másik azonban keresetképtelennek találtatott s ennek fia — a póttartalékba sorozással — hazabocsátandónak határozatott.

— **(Körözött kőműves.)** Stiegler Ferenc kaposvári születésű, negyvenkét éves, nejétől elválva élő kőműves segédet keresi most a rendőrség. Stiegler ellen iparkihágás miatt a somogyi alispán adta ki a hivatalos körözüvnyt, mely szerint a körözött kőműves középnagyságú, szikár természetű, hosszas arcú, barnás arcszínű, gess. tenyebarna haju, barna szakállu és bajuszu ember s „nem tudni, hogy hány foga hiányzik.“ No majd meg kell olvasni, ha elfogják!

— **(Bekaszított próféták.)** Budai Gyula, szegárdi csendőrfőhadnagy s kerületi parancsnok szociális isgatások miatt Simon-

tornyan letartóztatta Kolinger András ácsmestert és ennek fanatikusa, 28 éves, szintén ács fiát Kolinger Ignácot, kiket Szegzárdra szállítottak a kerületi fogházba. Kolinger Ignác Simontornya község és a környék lakóit édes atyja házába csodította s ott kuruzsolás és imádkozás ürügye alatt szociális eszméket hirdetett s különösen a polgári házasság, valamint az állami törvények ellen is isgatta a népet. Kolinger a vizsgálóbíró előtt azt vallotta, hogy ő mindennap az Istennel beszél, ki neki utasításokat ad az emberiség helyes utra való térítésére, mely alapon — ugymond — isteni rendeltetése a törvények és a hatóságok, főleg a polgári házasság ellen a népet isgatni. Magát a nép előtt a két Kolinger sérthetetlennek állította s ha őket be is zárják, rövid idő múlva megnyílnak előttük a börtön ajtai; mert Isten egy egész sereg angyalt bocsájt rendelkezésükre, kik őket megvédik és kiszabadítják. A jámbor, hiszékeny emberek tényleg nemcsak Simontornya környékéről, hanem Szegzárdról is elzarándokoltak Kolingerékhez, kik többek között, azt hirdették, hogy Isten kötelességükre tette, hogy az adót, a nyugdíjat, a polgári házasságot el tőrüljék, s így a szegény magyar népen segítsenek. A hozzájuk jövőktől pénzt is szaroltak ki, s erről irást is adtak, hogy ennek fejében a betegeket meggyógyítják, a szegényeken pedig az átkos törvények eltörlése által segítenek. Az álpróféták a vizsgálóbíró előtt tettöket nem tagadták, hanem mindent töredelmesen bevallottak. A szánandó népmámítás bizonyára Lipótmezőre fognak kerülni.

— **(Tűz a Kardos-úton.)** A 22 én délutáni kirándulók a Kardos-úton majd nem nagy társaságnak lettek a nézői. Az ut mentén a cserje meggyuladt és a száraz anyag recsegve-ropogva kezdett égni. Pár bátor munkás azonban odaugrott az égő cserjéhez és a tüzet lassankint elnyomták, jobban mondva belefúllasztották az utról a cserjére hordott porba és homokba. A tűz bizonyára valami, véletlenségből a cserje közé dobott, égő szivarvégből, vagy gyufából keletkezhetett s hogy nagyobb égés nem lett belőle, az csak a járókelők éberségének köszönhető.

— **(Elveszett vagyon.)** Nem egy szegény embernek egész vagyont képviselne az a brilliánt kövű fülbevaló, melyet 21-én egy pécsi polgár felesége elvesztett. A drága függő — valahogy kikapcsolódván — kiesett az asszony füléből. Kárát bejelentette a rendőrségnél s a becsületes megtaláló, ha oda viszi a brilliánt fülbevalót, illő jutalomban fog részesülni.

— **(Falusi csendélet.)** Csunya alakjai a század végének, a falunak az a két sőpredéke, mely most egymást nagy bajba keverte. Két, doigtól irtózó, dőzsölni, a részegség legutolsó mocsarában fetrengni szerető már nem is egyén, hanem közel az állatokhoz — f. hó 19-én Nagy Vátyon, mint írja ottani tudósítónk, az egyik a másikat fejszével ütötte le, fényes nappal, nyílt utcán. emberek láttára. Fábrián János — az áldozat — már csak nevét hordozza az embernek. Családjától — elpredálván a mit

lehetett — már régóta elvált; nejét, leányát szintén odahagyta. Szenvedélye, hogy minél gyakrabban leihassa magát. Csak akkor dolgozik, ha éhes, vagy itálra nyílik kilátás. Rendes foglalkozása a faipar, a leg-sudárabb fenyőt (az uraság erdejéből, de nem tudtával) nincs, a ki úgy ki tudná választani, lajtorjákat készít s kocsival viszi be a vásárookra, ha nem sok van, egyenkint a vállán. A mit így keres, az mind a torkára vándorol. Vásárokon alkusz szerepet játszik, ha van kit befogni. Elbutult alakja undort kelt inkább, mint szánalmat, szája trágárság, káromlás forrása, hazája a korcsma és erdő, Isten, vallás, erkölcs, törvény előtte ismeretlen fogalmak; adót nem fizet — s entradálni nem lehet — de e mellett sem község, sem ekklesia számára közmunkára kiállítani nem lehet. — Ez hát egy a társadalomból kiszaladt alak, az állatokhoz közel; azonban szerencsére nem vérengző természetű, és — az említett iparon kívül — a faluban rosszat nem mondhat róla senki sem. Olyan, a ki magának ártott legtöbbet. Most kétes, kigyógyul-e szörnyű fejszéből. Ez az áldozat. Lássuk a hőst: SÉRA János duhaj, gyáva és vérengző természetű volt már ifjú korában is. A korcsmában, kártyázva és dőzsölve szeretné tölteni egész életét, s ha nem volt miből, holmi kis erőszaktól sem riadt vissza. Egyszer borért betört egy szegény ember kárára, máskor vasvillával szurt mellbe — persze orozva — egy gyereket; de a büntető igazság — mindent elkövetett atyja közbenjárására — csak gyengén bánt vele. Mint korcsma-buvót, a néphumor Kucsabereknek nevezte el a romlott embert, ki atyja halála után minden értékesíthető pénzzé téve, azt azonnal elkártyázta, dorbézolta, a családja ijesztésére többször vette a kezébe a fejszét, mint kellett volna. Végre, két gyermekére, s anyjára való tekintettel gondnokság alá helyeztetése kérelmezett, mely most van folyamatban, ha netán a processus lefolyásáig maradand valami. Addig foly a dárídó, a váltó-adóság, melyet a pénzügyek oly könnyen folyósítanak — szaporodik, hogy 40—70 frt egy éjszaka elkártyázható legyen. S természetesen az ivás, az örökös mámoros állapot. Tegnap is jó beborozva jött az erdőből, midőn valaki azt mondta neki: „Siess, mert a Kis-Kovács Jankó otthon verekszik a feleségeddel.“ — Erre lovai közé vágott, de már az utcán találta szembe hozzá hasonló cimboráját, s rövid szóváltás után előbb mellbe lökte, aztán úgy ütötte a fejsze fokkal fejbe, hogy azonnal elterült s tovább egy félóránál önkívületben feküdt. Most orvosi kezelés végett Szent-Lőrincre vitetett. A hőst a falusi bíró a bikaistállónál záratta el; de reggelre hült helye volt. Most négy csendőc van itt a tényállás felvételére. Ime, egy undorító kép jelen társadalmunk nem valami nagy dicődségére. Igen, mert ez a két kép nem áll magában. Csak az események emelték előtérbe. De ilyeneket összmarokkal mutathatnék föl csak e kis községből is. Mióta itt a kártyajáték meghonosodott (a 70-es években), azóta egyre pusztulnak a birtokok, szaporodnak a nemeselek, kik minden közttehertől felmentve önönmagukat,

hazájuknak a korcsmát, foglalatosságuknak a kártya és ivás tivornyáját, iparuknak az orvvadászatot és erdei lopást (melyet bűnnek nem is tartanak) ismerik egyedül. A kártyázás a legmunkásabb napokon is undok zavaival foly, közvetlen az iskola ablakai előtt. Undorodik az ember e bűnbarlang előtt elmenni, hol álarc nélkül szemérmertlenül kérkedik a bűn. És ezt senki észre nem veszi, nem tiltja, holott a törvény ugyancsak tiltja — hozzá pedig ez a helyiség nem is gentry-kassinó. Vagy talán piscie a capite foetet? — Bizony gondolni kellene valamit a néppel, mely látva a nem törődést, levetkesi az erkölcsi szemérem utolsó infosszlányát, s úgy fürdik az undok iszapos mocsárban. Egy pár erős birság a korcsmáros és a résztvevők nyakába sózva, egy pár meglepetés a csendőrség részéről, hathatósan elvonná a kedvet s legalább gátul szolgálna arra nézve, hogy napról-napra többen sodortassanak az erkölcsi veszélynek ez örvényébe, a honnan aztán nincs visszavétel, szabadulás. Vagy talán ez a kincstár érdekében történik így, hogy a korcsmák jövedelmezőkké tétetvén — a népesség romlására — szaporodjék a fogyasztási és mérgek-kimérési adó? Kedvetlenül foglalkozunk e tárgygyal, de midőn néhány év alatt 6—8 — családot eltartó — 1/4-ed telket láttunk elpusztulni s kétszer annyit ismertünk erős ingadozásban, a legjobb akarattal kiáltjuk oda az intézőknek: Itt baj van, tekintsenek reá, s intézkedjenek bölcsen és erős karokkal, a koldusbotra jutandó ártatlanok áldása fogja jutalmazni tettüket. Az a mi itt megy — uti figura docet — égbe kiált. Ezt el kellett a közjó érdekében mondanom. Mustráció kedvéért adtam e két östöt alak fotografiáját. Fájdalom, folytat-hatnám, mert csak úgy vontam ki a tömegeből ijesztő példa gyanánt.

Törvénytörés.

§ Három lövésért három esztendő. Boldizsár Antal valahol a Kalocsa melletti Foktón látta meg a napvilágot, legénykorára azonban lekerült Baranyába, Kémesre. Ott egy kis házacska után is szerzett már a két keze munkája után, mikor a harmadévi farsangon arra a gondolatra jött, hogy asszony kellene a házhoz. Ezt a gondolatot pedig benne Mihály Károlyné Nagy Mária, egy szemrevaló takaros és termetes menyecske érlelte meg, a ki az urától elváltan, árva szalma özvegységében élte napjait. A gondolatot tett követte s a legény házába fogadta a menyecskét, később pedig a házból is kiment érte s elhurcolkodott az adalystei pusztára, hol a Nagy-familia lakott. Szegény Boldizsár Antalnak ez okozta a vesztét; mert a Nagy-familia nem látta jó szemmel a jött-ment, távolvidékről ideszakadt sógort s a menyecskét lassankint úgy elidegenítették tőle, hogy csupa keserűség volt az élete. Sőt Varga János, a legöregebb Nagy-lány férjura — állítólag — még hűtlenségre is csábította a menyecskét, hogy csak a jöttment sógor elpusztuljon a családból. A folytonos perpatvarkodásnak az lett

A legkitünőbb

és

legolcsóbb

hektograf-

anyag

kapható

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.